

TRANSPORTMINISTEREN

Transportudvalget
Folketinget

Dato 18. december 2020
J. nr. 2020-9544

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transportudvalget har i brev af 10. december 2020 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L 84 – Forslag til lov om ændring lov om offentlige veje m.v. og jernbaneloven (Implementering af VVM-direktivet for statslige vej- og jernbaneprojekter), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henning Hyllested (EL).

Spørgsmål nr. 1:

Kan ministeren bekræfte, at en udvidelse af lovens offentlighedsbegreb medfører en udvidelse af såvel kredsen af høringsberettigede som kredsen af klageberettigede? Og om det på den baggrund kan lægges til grund, at lovforslaget således tilbageruller nogle af de uhensigtsmæssigheder fra tidligere lovgivning, hvor man afskar den administrative klageadgang for almindelige borgere og foreninger, jf. Lov om ændring af lov om offentlige veje m.v., jernbaneloven og forskellige andre love (Implementering af VVM-direktivet for statslige vej- og jernbaneprojekter samt havneprojekter), Folketingsåret 2015-16?

Svar:

I VVM-direktivet sondres mellem »offentligheden« og »den berørte offentlighed«, hvor offentligheden er alle fysiske og juridiske personer samt grupper m.v., og den berørte offentlighed derimod alene er den del af offentligheden, som bl.a. kan blive berørt af projektet. Ligeledes er større natur- og miljøorganisationer en del af den berørte offentlighed.

I vejloven og jernbaneloven er alene implementeret en definition af begrebet »offentligheden«, hvor ordlyden dog nærmere svarer til direktivets definition af »den berørte offentlighed«. Dette kritiseres af Kommissionen i åbningsskrivelsen.

Ved lovforslaget foreslås implementeret direktivnære definitioner af henholdsvis »offentligheden« og »den berørte offentlighed«. I vejlovens og jernbanelovens øvrige bestemmelser sondres dog ikke mellem begreberne, da alene begrebet »offentligheden« anvendes.

I forhold til den foreslåede ændring af »offentligheden«, vil dette ikke indebære en ændring i praksis, da den brede offentlighed altid har kunne deltage i miljøkonsekvensvurderingen af vej- og jernbaneprojekter, selvom definitionerne i

lovene ikke har afspejlet dette. Kredsen af hørings- og klageberettigede udvides således ikke på baggrund af lovforslaget.

Ved lovforslaget foreslås desuden ikke ændret ved, at afgørelser truffet efter vejlovens og jernbanelovens miljøkonsekvensvurderingskapitler ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Afgørelserne kan således alene påklages ved domstolene, hvilket er i overensstemmelse med VVM-direktivet og Århuskonventionen.

Med venlig hilsen

Benny Engelbrecht